

פירוּדָא כָּלל וְכָלל בַּה עֶשֶׂר סְפִירָן וְכָל שְׁמֵהֶן וְכַנּוּיֵיהֶן וְהַנּוּיִן וְעַלְתָּ עַל כָּל אֲשֶׁתְּכֶח בְּכָל עֲלָאִין וְתַפְאִין פְּחוֹת מִיְנִיהָ. בְּגִין דְּאִיהוּ קָשֶׁר דְּכֻלְהוּ שְׁלִימוּ דְּכֻלְהוּ לְקַיִמָא בֵּיה וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. וּבְגִין דְּלֹא אֲשֶׁתְּכֶח עֲלַת עַל כָּל אֲשֶׁר בְּעֲלָאִין וְתַפְאִין פְּחוֹת מִיְנִיהָ אֲפִילוּ בְּחַד מִיְנִיהוּ (אֲתַקְרִיאת) אֲתַקְרִיבַת אֲמוֹנַת יִשְׂרָאֵל. וּמִסְטָרָא דְעֲלַת עַל כָּל אֲתַמָּר בַּה (דְּבָרִים ד') כִּי לֹא רְאִיתֶם כָּל תְּמוּנָה. אֲבָל מִסְטָרָא דְשָׂאֵר עֲמִין אֲתַמָּר בַּהוּ (בַּה) (בַּמְדַּבֵּר י"ב) וְתְמוּנַת י"י זְבִיט.

אֲתַא בּוֹצִינָא קְדִישָׁא וְשָׂאֵר חֲבָרִיָּא וְאֲשֶׁתְּטָחוּ קַמִּיהָ וְאָמְרוּ כַּעֲזָן לִית מָאן דִּיכִיל לְמִיטַל מִיְנִיהָ חוּלְקִיָּה דְלֹא יְהִיב לִיה חַד מִעֲלָמָא אֲלֵא בּוֹרָא עֲלָמִין עֲלַת עַל כָּל אֲשֶׁר וּבִיה תְּלִיָּא עוֹנָשִׂיהָ אוֹ אַגְרִיָּה וְלֹא בְּמִלְאָךְ וְשֶׁרְף וְלֹא בְּשׁוּם בְּרִיָּה דְעֲלָמָא וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהָ רַבְּנָן דְּמִתְנִיתִין הַמְּשַׁתְּףָ שֵׁם שְׁמַיִם וְדָבַר אַחַר גַּעְקַר מִן הָעוֹלָם. ע"כ: (עַד כֹּאן מִחֻשְׁמֻמוֹת).

בַּה הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה וְשָׂאֵר הַחֲבָרִים וְהַשְׁתַּחֲוִי לִפְנֵי וְאָמְרוּ, כַּעֲזָן אִין מִי שְׂיִכּוֹל לְטַל מִמְּנוּ אֶת חֲלָקוֹ, שְׁלֵא נִתֵּן לוֹ אֶחָד מִהָעוֹלָם, אֲלֵא בּוֹרָא הָעוֹלָמוֹת עֲלַת עַל הַכֹּל, וּבּוֹ תְלוּי עֲנָשׁוֹ אוֹ שְׁכָרוֹ, וְלֹא בְּמִלְאָךְ וְשֶׁרְף וְלֹא בְּשׁוּם בְּרִיָּה מִהָעוֹלָם, וּבְגִלְל כֶּף פְּרֻשׁוּהָ חֲכָמֵי הַמְּשַׁנָּה, הַמְּשַׁתְּףָ שֵׁם שְׁמַיִם וְדָבַר אַחַר גַּעְקַר מִן הָעוֹלָם: ע"כ.

דְּבַר אַחַר גַּעְשָׁה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ - הָרִי פְּרֻשׁוּהָ הַחֲבָרִים עַל מְלָאכֵי הַשְּׂרָת שְׁהֵם אוּמְרִים אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה. אָמַר לָהֶם, אַחַר שְׁהִיו יוֹדְעִים מַה שְּׁהִיָּה וּמַה שְּׁעֵתִיד לְהִיֹּת וְהֵם הָיוּ יוֹדְעִים שְׁעֵתִיד לְחֻטָּא, לְמַה רְצוֹ לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ? וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׁעֵזָא וְעוֹזָל הָיוּ מְקַטְרְגִים עָלָיו בְּזִמְן שְׁאֲמָרָה שְׂכִינָה לְקְדוּשָׁתֵּי-בְרוּךְ הוּא גַּעְשָׁה אָדָם. אָמְרוּ, מַה אָדָם וְתַדְעוּהוּ? מַה אַתָּה רוֹצֵה לְבָרָא אָדָם, וְתַדְעוּהוּ שְׁעֵתִיד לְחֻטָּא שְׁמַאל חֲשָׁף שֶׁל בְּרִיָּאָה. בְּאוֹתוֹ זְמַן

פִּירוּדָא כָּלל וְכָלל בַּה עֶשֶׂר סְפִירָן וְכָל שְׁמֵהֶן וְכַנּוּיֵיהֶן וְהַנּוּיִן וְעַלְתָּ עַל כָּל אֲשֶׁתְּכֶח בְּכָל עֲלָאִין וְתַפְאִין פְּחוֹת מִיְנִיהָ. בְּגִין דְּאִיהוּ קָשֶׁר דְּכֻלְהוּ שְׁלִימוּ דְּכֻלְהוּ לְקַיִמָא בֵּיה וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. וּבְגִין דְּלֹא אֲשֶׁתְּכֶח עֲלַת עַל כָּל אֲשֶׁר בְּעֲלָאִין וְתַפְאִין פְּחוֹת מִיְנִיהָ אֲפִילוּ בְּחַד מִיְנִיהוּ (אֲתַקְרִיאת) אֲתַקְרִיבַת אֲמוֹנַת יִשְׂרָאֵל. וּמִסְטָרָא דְעֲלַת עַל כָּל אֲתַמָּר בַּה (דְּבָרִים ד') כִּי לֹא רְאִיתֶם כָּל תְּמוּנָה. אֲבָל מִסְטָרָא דְשָׂאֵר עֲמִין אֲתַמָּר בַּהוּ (בַּה) (בַּמְדַּבֵּר י"ב) וְתְמוּנַת י"י זְבִיט.

אֲתַא בּוֹצִינָא קְדִישָׁא וְשָׂאֵר חֲבָרִיָּא וְאֲשֶׁתְּטָחוּ קַמִּיהָ וְאָמְרוּ כַּעֲזָן לִית מָאן דִּיכִיל לְמִיטַל מִיְנִיהָ חוּלְקִיָּה דְלֹא יְהִיב לִיה חַד מִעֲלָמָא אֲלֵא בּוֹרָא עֲלָמִין עֲלַת עַל כָּל אֲשֶׁר וּבִיה תְּלִיָּא עוֹנָשִׂיהָ אוֹ אַגְרִיָּה וְלֹא בְּמִלְאָךְ וְשֶׁרְף וְלֹא בְּשׁוּם בְּרִיָּה דְעֲלָמָא וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהָ רַבְּנָן דְּמִתְנִיתִין הַמְּשַׁתְּףָ שֵׁם שְׁמַיִם וְדָבַר אַחַר גַּעְקַר מִן הָעוֹלָם. ע"כ: (עַד כֹּאן מִחֻשְׁמֻמוֹת).

דְּבַר אַחַר גַּעְשָׁה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ, הָא אוּקְמוּהָ חֲבָרִיָּא עַל מְלָאכֵי הַשְּׂרָת דְּאֵנוּן אָמְרֵי הָאִי קָרָא. אָמַר לָהּ בְּתַר דְּהוּי יְדַעִין מַה דְּהוּהָ וּמַה דְּעֵתִיד לְמַהוּי וְאֵנוּן הוּוּ יְדַעִין דְּעֵתִיד לְמַחֲטִי אֲמַאי כַּעֲזָן לְמַעַבַּד לִיהָ. וְלֹא עוֹד אֲלֵא דְעֵזָא וְעוֹזָל הוּוּ מְקַטְרְגִי עֲלִיהָ בְּזִמְנָא דְאָמַר שְׂכִינְתָּא לְקְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא גַּעְשָׁה אָדָם, אָמְרוּ מַה אָדָם וְתַדְעוּהוּ. מַה אַתָּ בְּעִי לְמַבְרִי אָדָם, וְתַדְעוּהוּ דְעֵתִיד לְמַחֲטִי קַמָּךְ בְּאַתְתָּא דִּילִיָּה דְאִיהִי חֲשָׁף. דְּאוּר אִיהוּ דְּכוּרָא וְחֲשָׁף נוֹקְבָא שְׁמַאלָא חֲשָׁף דְּבְרִיָּאָה. בְּהִהוּא זְמַנָּא שְׂכִינְתָּא אֲמַרַת לוּן בְּהָאִי דְאֵתוּן מְקַטְרְגִין אֵתוּן עֵתִידִים לְמַנְפַּל. כְּדַכְתִּיב וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם כִּי טוֹבוֹת לִפְנֵיהֶן בָּאֲשֶׁתוֹ שֶׁהִיא חֲשָׁף? שְׂאוּר הוּא זְכָר, וְחֲשָׁף נְקֵבָה, שְׁמַאל חֲשָׁף שֶׁל בְּרִיָּאָה. בְּאוֹתוֹ זְמַן

אמרה להם השכינה: בזה שאתם מקטרגים, אתם עתידים לנפל, כמו שכתוב ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה וגו'. [חשקו בהם] וטעו בהם, והפילה אותם השכינה מקדשתם.

אמרו החברים, רבי רבי, בין כף [גיא אם קרו], עזא ועזאל לא היו משקרים בדבריהם, שודאי בנקבה עתיד אדם לחטא. אמר להם, כף אמרה השכינה: אתם הזדמנתם לקטרג לפני יותר מצבא המרום. אם אתם הייתם יפים מאדם במעשיכם, נאה לכם לקטרג עליו, אבל הוא עתיד לחטא באשה אחת, ואתם בנשים רבות. החכה שלכם יותר מבני אדם, כמו שכתוב ויראו בני האלהים את בנות האדם. את פת האדם לא נאמר, אלא את בנות האדם. ולא עוד, אלא אם אדם חוטא, הרי מקדים לו תשובה לחזור לרבונו לתקן במה שחטא.

אמרו לו החברים, [רבי רבי], אם כף, למה כל זה? אמר רבי שמעון לחברים, אם לא היה כף שברא הקדוש ברוך הוא יצר טוב ורע, שהם אור וחשך, לא הייתה זכות וחובה לאדם של בריאה, אלא [בגלל] שנברא משניהם, ולכן [דברים ל] ראה נתתי לפניך היום את החיים וגו'. אמרו לו, כל זה למה? ולא היה יפה שלא נברא ושללא לחטא ולגרם כל מה שגרם למעלה, ולא היה לו לא ענש ולא שכר? אמר להם, מן הדין היה לו לבראו כף, בגלל שהתורה בגללו נבראה, שכתוב בה ענש לרשעים ושכר לצדיקים, ולא

הנה וגו' [חשקו בהו] וטעו בהוץ ואפילו לון שכינתא מקדושה דלהוץ.

אמרו חברי רבי רבי, אדהכי (ג"א א"י הכי) עזא ועזאל לא הוו משקרין במלווליהו. דודאי בניקבא עתיד אדם למחטי. אמר להו הכי אמרה שכינתא אתון אזדמנתון לקטרגא קדמי יתיר מחילא דמרומא, אי אתון הויתון שפירין מאדם בעובדיכו יאות לכו לקטרגא עליה. אבל איהו עתיד למחטי באתתא חדא, אתון בנשין סגיאין. חבתיכון יתיר מבני נשא כמה דכתיב ויראו בני האלהים את בנות האדם וגו', את פת האדם לא נאמר, אלא את בנות האדם. ולא עוד אלא אם אדם חב הא אקדים ליה תשובה לאהדרא למאריה לאתקנא במה דחב.

אמרו ליה חברי רבי (רבי רבי) אי הכי אמאי כולי האי. אמר רבי שמעון לחברי רבי אי לא דהוה הכי דברא קדשא בריך הוא יצרא טבא ובישא דאנון אור וחשך לא הוה זכו וחובה לאדם דבריאה. אלא [בגין] דאתברי מתרווייהו, ובגין דא [דברים ל] ראה נתתי לפניך היום את החיים וגו'. אמרו ליה כולי האי אמאי. ולא הוה שפיר דלא אתברי דלא למיחב ולגרמא כל מה דגרים לעילא ולא הוה ליה לא עונש ולא שכר.

אמר לון מן הדין הוה ליה למברייה כף. בגין דאורייתא בגיניה אתבריאת דכתיב בה עונשא לרשיעיא ואגרא לצדיקיא ולא הוה אגרא לצדיקיא ועונשא לרשיעיא אלא בגין אדם דבריאה [ישעיה מה] לא תהו בראה לשבת יצרה. אמרו ודאי כען

היה שכר לצדיקים וענש לרשעים אלא בגלל אדם של בריאה, [ישעיה מה] לא תהו בראה לשבת יצרה. אמרו, ודאי כעת שמענו מה שלא שמענו עד עכשו, שודאי לא ברא הקדוש ברוך הוא